

# КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Карнаух Леся Петрівна

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини  
20300, вул. Садова, 28, м. Умань, Черкаська область, Україна

*Розглянуто компетентнісний підхід до проблеми організації виховного процесу дітей дошкільного віку в умовах дошкільного навчального закладу.*

В умовах модернізації освіти в Україні серед першочергових завдань, спрямованих на підсилення ролі дошкільної освіти в сучасному освітньому просторі, є перехід до нового типу інноваційної освіти, що виходить з розуміння цінності людини. Одним із шляхів оновлення змісту дошкільної освіти, узгодження їх із потребами сучасного суспільства, є орієнтація саме на компетентнісну парадигму освіти. Так, в дослідженнях таких науковців як І. Бех, І. Зарубінська, О. Кононко, І. Рогальська наголошується на тому, що “компетентнісний підхід орієнтує не тільки на передачу знань та соціального досвіду, а й на підготовку людини до розв’язання соціальних проблем у майбутньому, використання не застарілих знань, а випереджаючих, нетрадиційних дій” [2, 53].

Під поняттям “компетентнісний підхід в освіті” сучасні науковці розуміють спрямованість освітнього процесу на формування основних компетентностей особистості. Виховання, яке розглядалося раніше як передача знань та ставлень від попередніх поколінь до майбутніх, виявилось нездатним задовольнити потреби сучасності. Очікування суспільства пов’язані сьогодні із формуванням життєздатної, гнучкої, особистості [3, 3].

Організація навчально-виховного процесу в межах компетентнісного підходу як нового концептуального орієнтиру спрямовується на підготовку дитини до дій у різних ситуаціях сучасного швидкозмінного соціального світу та прийняття єдино вірного, найбільш доцільного для дитини рішення. Так, академік І. Бех зазначає, що “молоде покоління поступово зіткнеться з необхідністю оволодіння наукою виживання на основі розвитку соціально-психологічних засобів пристосування до всіляких, у тому числі й екстремальних, ситуацій в умовах постійно змінного сучасного соціального середовища” [1, 196].

Теоретичне обґрунтування компетентнісного підходу як методологічної основи організації дошкільної освіти вперше було висвітлено у Базовому компоненті дошкільної освіти. Зокрема, в ньому визначений найголовніший пріоритет у навчально-виховному процесі у дошкільному закладі – озброєння дітей “наукою життя”. Згідно Базового компоненту дошкільної освіти життєво компетентною дитиною можна вважати ту, яка має досвід розв’язання життєвих проблем, адекватно, конструктивно і ефективно поводить себе та приймає свідоме рішення в різних життєвих ситуаціях, є в них активним суб’єктом, проявляє власне “Я”, задовольняє соціальні та індивідуальні потреби.

Отже, зміна освітньої парадигми, спрямованої на набуття дитиною основ життєвого досвіду у дошкільному навчальному закладі, зробила необхідним застосування компетентнісного підходу до процесу виховання дошкільників в умовах дошкільного навчального закладу.

## Література

1. Бех І.Д. Особистісно зорієнтоване виховання: Науково-методичний посібник. – К.: ІЗМН, 1998. – 204 с.
2. Зарубінська І.І. Компетентнісний підхід до формування змісту навчально-виховного процесу // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: 36. наук. пр. – Вип. 12. – Інститут проблем виховання. – К., – 2008. – С.53-61.
3. Кононко О.Л. Про Базову програму розвитку дошкільника «Я у Світі» // Дошкільне виховання . – 2008. – №1. – С. 3-6.

## УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ МОНІТОРИНГУ ФІЗИЧНОГО СТАНУ СТУДЕНТІВ

*Карпюк Ірина Юріївна*

Національний технічний університет України  
"Київський політехнічний інститут"  
03056, пр. Перемоги, 37, м. Київ, Україна

*Розглянуто питання формування основ програмно-нормативного забезпечення фізичного виховання - впровадження новітніх педагогічних технологій.*

Зважаючи на значні проблеми щодо збереження здоров'я молоді у загальнодержавному масштабі [1], однією з ключових проблем формування основ програмно-нормативного забезпечення фізичного виховання є впровадження новітніх педагогічних технологій.

Ключовою проблемою, вирішення якої дозволить зробити процес вузівського фізичного виховання керованим і ефективнішим, є забезпечення інформацією всіх суб'єктів процесу фізичного виховання, що може бути можливим при організації моніторингу фізичного здоров'я і підготовленості студентів, завдання якого полягають у: формуванні в навчальному закладі інформаційного фонду про стан фізичного здоров'я студентів; інформуванні всіх суб'єктів навчального процесу (насамперед процесу фізичного виховання) про результати, отримані в ході моніторингу; прогнозуванні стану фізичного здоров'я студентів; виявленні причинно-наслідкових зв'язків між станом фізичного здоров'я студентів і впливом факторів середовища в навчальному закладі; визначенні невідкладних і довгострокових заходів щодо попередження і ліквідації негативних впливів на фізичне здоров'я студентів; підготовці рішень, спрямованих на зміцнення фізичного здоров'я студентів у закладі освіти, й їх безпосередня реалізація.

Прийнятною назвою підрозділу, який займається проведенням моніторингу може бути "служба здоров'я студентів" (СЗС). При її створенні варто дотримуватись принципів розподілу праці – спеціалізації; структурування; обліку процесів, та визначити такі напрямки діяльності: фізичне виховання студентів, проведення їх тестування та прогнозування можливостей удосконалення; медичний – обумовлений констатацією рівня здоров'я (відсутністю або наявністю медичної патології) медиками поліклініки університету з подальшим розробленням відповідних рекомендацій і виконанням заходів щодо усунення виявлених відхилень; обробка отримуваних в процесі моніторингу показників фізичного здоров'я; освітній або освітньо-валеологічний – обумовлений необхідністю залучення до освіти в сфері знань про здоров'я і факторів, які на нього впливають, всіх суб'єктів освітнього процесу (студентів, викладачів).